

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. η΄ 28-θ΄1)
9 Ιουλίου 2017

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή ἀποκαλύπτει τὴν πραγματικότητα τοῦ Σατανᾶ, ὁ ὁποῖος καταδυναστεύει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ τὴν σπρώχνει στὴν ἀπομόνωση καὶ σὲ μιὰ σειρά ἄλλων ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων.

Μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες φορές ποὺ οἱ δαίμονες εἶπαν τὴν ἀλήθεια, ἦταν στὴν ἔρημο τῶν Γεργεσηνῶν. Ἐκεῖ τυραννοῦσαν δυὸ δυστυχεῖς ἀνθρώπους. Πραγματικὰ ράκη ποὺ εἶχαν ἀπομονωθεῖ ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ ἦταν ὁ φόβος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Μόλις ὁ Κύριος παρουσιάστηκε, τὰ δαιμόνια ἀναγνώρισαν τὸν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου καὶ ὁμολόγησαν ὅτι τοὺς χωρίζει ἀγεφύρωτο χάσμα μὲ τὸν Χριστό, ποὺ εἶναι ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς καὶ ἡ ἀγάπη. «Ποιὰ σχέση ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ σένα καὶ σὲ μᾶς; μᾶς χωρίζει χάσμα ἀγεφύρωτο, τρέμουμε τὴν παρουσία σου» ὁμολόγησαν.

Ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν Κύριο καὶ στὸν πονηρὸ εἶναι συνέπεια τῆς βαθειᾶς καὶ οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς, τὴν ὁποία ὑπέστη ὁ διάβολος μετὰ τὴν ἀνταρσία τοῦ ἐναντίου τοῦ Θεοῦ καὶ κατόπιν τὴν πτώση του. Ἀγγελικὴ ὑπαρξὴ ἦταν πρὶν. Μποροῦσε νὰ ἀκούει τὸν Θεό, νὰ τὸν νοιώθει, νὰ τὸν ὑπηρετεῖ καὶ ἔπειτα βυθίστηκε στὴν πονηρία. Ἐγινε ἡ πηγὴ καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κακοῦ. Αὐτόματα δημιουργήθηκε τὸ χάσμα.

«Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια» βεβαιώνει μὲ τὴν θεϊκὴ Του ἀθθεντία ὁ Χριστός. Μιλᾷει τὴ γλῶσσα τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας καὶ ἀπαιτεῖ ὡς ἀνταπόκριση τὴν ὀλοπρόθυμη προφορὰ τῆς. Στὸ ἄλλο ἄκρο ὁ διάβολος. Ἐμπνευσή του εἶναι τὸ ψέμα. «Εἶναι ὄχι μόνον ψεύτης, ἀλλὰ ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους». Αὐτὸς γεμίζει τὶς διαθέσεις μας μὲ τὸ ψέμα καὶ τὴν ἀπάτη, ἐνῶ τὸ παρουσιάζει στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ὡς τὴν πρὸ καθαρὴ καὶ ἀδιαμφισβήτητη πραγματικότητα.

«Ὁ Θεὸς φῶς ἐστίν». Ὁ Θεὸς ὀρίζεται μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα ποὺ δηλώνει καθαρότητα, ἀστραφτερὴ ἀγνότητα καὶ γλυκεῖα παρηγοριά. Ἀντίθετα, τὸ βασίλειο τοῦ διαβόλου ἀπλώνεται στὸ ἀπόλυτο σκοτάδι. Μισεῖ τὸ φῶς. Ἀγωνίζεται γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ σκότους καὶ τῆς συγχύσεως στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων καὶ στὰ διαβήματα τῶν κοινωνιῶν.

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν». Ἡ τέλεια ἀγάπη. Ὁ διάβολος, ἀντίθετα, εἶναι ἡ προσωποποίηση τοῦ μίσους, ἐστία καὶ πηγή του. Μισεῖ χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ κάνει κάτι ἄλλο. Τὸ εἶδαμε στὴν ἀφήγηση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, πὸν βασανίζει τὰ θύματά του.

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀδελφοί μου, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι βεβαιώνει μὲ τρόπο συνταρακτικὸ γιὰ τὶς διασπαστικὰς ἐπεμβάσεις τοῦ σατανᾶ καὶ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς παρουσίας του, τελικὰ μᾶς τροφοδοτεῖ μὲ βεβαιότητα τὴν πίστη, ὅτι οὔτε παντοδύναμος εἶναι ὁ πονηρὸς, οὔτε τὸν τελευταῖο λόγο ἔχει. Ἀλλ' ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι ἐκείνη πὸν κυβερνᾶ τὰ σύμπαντα καὶ μᾶς «καταδιώκει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν» πρὸς σωτηρίαν.

Τέλος, ἀκαταίσχυνη ἐλπίδα στὴν ἀδυναμία μας νὰ νικήσουμε μόνοι μας τοὺς πειρασμοὺς, εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ παρουσία τοῦ θεοῦ στὴ ζωὴ μας, ὁ Ὅποιος «εἰς τοῦτο ἐφανερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» καὶ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]